

Nr 2 2010 | Julnummer

Väntan

Ungdomssektionen guldåret 2010

Reidar Wige: *Om Hjorthags-bio*

Gunnel Arbin: *Min tid i Hjorthagen*

VÅRT NYA KÄRNBRÄNSLE

Visste du att olivkärnor innehåller mer än dubbelt så mycket energi som trä? Därför tar vi varje år tillvara flera tusen ton och använder som biobränsle. Ett och ett halvt kilo räcker t ex både till att värma ett bad och el att mixa 300 fruktdrinkar. Förutom att naturen blir glad är hanteringen av kärnavfallet ett nöje i sig. Ringla det över salladen, lägg i drinken eller bred på ett kex. Följ med i jakten på framtidens energi på fortum.se

Artemisgatan med gasverksvillorna, som revs i mitten av 1950-talet. Snöbollskastare till höger.

Ett gäng sjuttonåringar 1955 i tidstypiska tröjor på rinken. *Bakre fr v:* Kjell Larsson, Bertil Pettersson, Toivo Blixt, Börje Jonsson, Åke »Joker« Andersson, Stig Karlsson, ledaren Åke Stenberg. *Främre fr v:* Pelle Andersson, Olle Quist, Åke Frick.

Vinter i Hjorthagen

Så här såg gräsplanen ut vintertid fram till slutet av 1960-talet.

Omslaget: Allmänhetens åkning i januari 1937.

Julgransplundring i Kyrksalen

Julgransplundringen inträffar söndag **23 januari k 14.00** i Kyrksalen bakom Hjorthagskyrkan. Dans kring granen till levande musik, fiskdamm, kasperteater.

Barnen får bulle, saft och en liten godispåse för biljettpriset 50 kr. Vuxna: fri entré, kaffeservering och lotteri. Biljetter betalas vid entréen men beställs senast torsdag 20 januari på tel **664 16 45** eller via e-post **mats.erik.rehn@gmail.com**

Värtans IK:s årsmöte

Värtans IK:s medlemmar kallas till årsmöte måndag 28 mars 2011 kl 19.00 i klubblokalen på Hjorthagens IP.

Miljöboxar till salu

Värtans IK har av Fortum fått ett litet lager med miljöboxar. Boxen innehåller en duschtimer och en fin lågenergilampa. Priset är 50 kr och boxen säljs vid Värtans olika arrangemang. Varje krona är ren vinst till klubben.

Prenumerera!

Du som prenumererar på Bingolotter och Trisslotter får gärna välja Värtans IK som din förening. Det blir på så sätt lite återbäring till klubben.

Ny teaterföreställning av Teater GAAS

Många såg och uppskattade teaterföreställningen »Gasverksvillan« som spelades i Hjorthagens Medborgarhus under november 2009. Just nu repeterar Teater GAAS pjäsen »Hjorthagsprästen« av Gunilla Giertha-Rehn och Mats Rehn. »Hjorthagsprästen« handlar om Hjorthagens förste präst Carl Abraham Rehn, som oväntat avled 1913, bara 48 år gammal. Premiär 12 november 2011.

»Gasverksvillan« kan köpas som DVD. Sätt in 150 kr på Mats Rehns plusgiro 404 65 76-7, så kommer skivan på posten.

Inte så ofta, men ibland

skulle man vilja informera om evenemang i Hjorthagen. Till exempel genomfördes i Medborgarhuset under hösten tre berättarkvällar, som många tyvärr inte fick vetskap om.

Om du framöver vill få information, kan du e-posta till **mats.erik.rehn@gmail.com** och därmed hamna på den sändlista, som redan innehåller ett hundratal namn.

Gör som Ove Berkefelt. Anmäl en hel svärm kompisar till sändlistan!

Valborg på Hjorthagens IP

19.45 fackeltåg från kyrkan

20.00 bålet tänds på Hjorthagens IP

Sponsor: Engelbrekts församling

VÄRTABLADET ges ut av Värtans IK, två gånger per år. Upplagan är 2 600 exemplar. Redaktion: Mats Rehn, ansvarig; tar emot bilder, artiklar och annonser. Christer Langseth, form. **Bidrag skickas till:** Mats Rehn, Nimrodsgratan 19, 115 42 Stockholm, 664 16 45.

Adressändring meddelas VIK:s kansli, Box 39032, 100 54 Stockholm, 664 67 36 eller **mats.erik.rehn@gmail.com**.

Värtans IK finns även på internet: www.vik.a.se

När man årtionde för årtionde rör sig i sina gamla hemtrakter, är det lätt gjort att inte se med full skärpa. Då kan det vara nyttigt att se med andras ögon. Detta hände mig i slutet av september, då jag av Samfundet S:t Erik fått uppgiften att leda ett trettiotal Stockholmsläskare runt i Hjorthagen. Nästan ingen av deltagarna hade tidigare varit i Hjorthagen. Vi star-

MATS KRÖNIKA

Hemmablind

tade i Politiska knuten utanför Medborgarhuset. Det var en blåsig, solig höstkväll med en och annan störtskur. Först promenerade vi igenom Tegeltravarnas gårdar, och sällan har de röda tegelväggarna varit så vackert belysta. Gruppens kommentarer gjorde mig medveten om detta.

De vildvinsklädda gavlarna vid Hubertusplan bjöd på nästa färgchock, medan jag berättade om barnrikehusens historia. Vi hann även häpna över Långkorvens alla färger, innan himlen öppnades och vi tvingades småspringa till Hjorthagskyrkan, där Lars Olof Kyndel väntade på oss. Medan Lars Olof berättade, kom jag på mig själv att se den bekanta kyrkan och alla dess detaljer med besökarnas fräscha ögon.

När vi lämnade kyrkan sken åter solen, och vi fick passa oss för en äldre bil som gjorde en vansinnesfärd längs Dianavägen. Som så ofta i Hjorthagen rörde det sig om en filminspelning. Den här gången gällde det Sveriges Television och deckaren »Odjuret« efter Roslund Hellströms deckare. Vi fortsatte längs Skogsvaktargatan och gick igenom Gula Husens/kvarteret Skyttens gård. Lummigheten var så stor, att jag måste berätta att det bakom grönskan fanns ett hönshus med livs levande höns. »Det här fina kvarteret måste väl ha varit avsett för tjänstemän och ingenjörer?« Jag blev knappt trodd, när jag berättade om den hundraåriga arbetarkasernens historia.

Vi sneddade över skolgården mot Abessinien, och jag kände som vanligt inom mig oro för skolans framtid. Jag undrade även över reaktionen på Abessiniens oändliga och kanske lite enformiga gator. Men gruppen föll för den extrema funkisbebyggelsen, särskilt Wenströmsvägens nyraprade fasader i den ursprungliga, nästan vita färgen. Här slutade egentligen turen, men de tjugo mest promenadvilliga fortsatte nerför Böcklingbacken mot Storängsringen. Vi skulle nämligen besiktiga den blivande Norra Djurgårdsstaden från Husarvikssidan. Vi tras-kade Gasaremsan bort mot Ropsten, och det gamla gasverket kändes i halvdunklet som ett fantasieggande palats. Till och med spaltgasverket, som snart tjänat ut, var stålblänkande och vackert strålkastarbelyst.

»Vilken gullig och personlig stadsdel. Jag visste inte ens att den fanns«, summerade en av deltagarna kvällen. Även jag såg nu på Hjorthagen, min oansenliga och lite slitna hembygd, med mer uppskattning än på länge.

I det här numret av Bladet ger för övrigt Gunnel Arbin, boende i Hjorthagen 1967–72, sin personliga bild av Hjorthagen.

MATS REHN

p.s. 22 oktober hade Lisa Langseths omskrivna långfilm »Till det som är vackert« premiär (förstapris på festival i Sydkorea). Hoppas att du inte missade den. Lisa är född och uppvuxen i Hjorthagen.

D.S.

Höstens filminspelning i Hjorthagen. Utbildningsradion förevigar två tomater intill en av Tegeltravarna. »Kom ketchup så går vi«, handlade det om.

Flygbilden från 1940-talet visar Dianavägen till höger. Till vänster om Långkorven ser man de åtta gasverksvillorna.

-Nu är vi uppe i Hagen, sa en av passagerarna, när 52:an stänkat upp för backen och nått Artemisgatan, som alla tvättakta Hjorthagsbor betonade på andra stavelen. Det fanns fler gator med jaktamn, som Dianavägen. Allt reminiscenser från den tid då norra Djurgården var kunglig jaktmark och man till och med kunde skjuta varg där.

Hjorthagen uppfördes för Gasverkets och Elverkets arbetare för drygt hundra år sedan och det behöll länge sin prägel av genuin arbetarstadsdel. Här röstade man socialdemokratiskt eller kommunistiskt och det utgjorde en proletär del av fina Engelbrekts församling. Visst fanns det en kyrka som enligt uppgift var ritad som en maskinhall för att arbetarna skulle känna sig hemma men den spelade ingen större roll för samhällslivet.

statligades i samma veva fick förstås inte en zloty. Gasspisen höll förresten på att bli min död en gång. Jag hade kommit hem sent från jobbet en kväll och värmt en soppa på sparlåga, som jag sen glömt att stänga av. Jag dröp i säng och den nästan

Min tid i Hjorthagen

av GUNNEL ARBIN

Sammanhållningen var stor och Hjorthagsborna värnade definitivt om sin egenart. Det märkte jag när jag flyttade till en liten tvåa på Rådjurstigen. Huset låg precis ovanför Gasverket och varje kväll avslutades med ett sällsamt skådespel. Elden släcktes då under ugnarna och stora flammor slog upp. En gång var lågorna högre än vanligt, så vi hyresgäster samlades utanför på gången. En nyinflyttad kvinna ropade bekymrad – Här kan man ju inte bo kvar!

Men det gjorde hon i alla fall. Från Hjorthagen flyttade man inte så lätt. Lägenheterna var små men hyran var låg. För min betalade jag, vad jag kan minnas, 172 kr i månaden. Annars hade jag inte kunnat överleva på mitt första journalistjobb, som gav mig 960 kr i månadslön!

Gasen ja – den kom man i närkontakt med på Rådjurstigen. Från sängen kunde man ibland höra ett rassel nattetid. Det var kolbåtarna som lossade sin last. De kom alltid från Polen, som genom ett förmånligt avtal kunde betala sitt skadestånd till de efter kriget nationaliserade svenska företagen i Polen med polskt kol. De polska firmorna som för-

osynliga sparlågan slocknade. Mitt i natten vaknade jag av stark huvudvärk, gick upp. Öppnade fönstret, stängde det igen och fortsatte sova. När min kollega på morgonen kom för att skjutsa mig till jobbet, sa han: Men vad här luktar gas! Efter det såg jag alltid till att stänga av huvudkranen på kvällen.

Även om Hjorthagen var utpräglad stadsbebyggelse, hade vi naturen in på knutarna. När jag jobbade nattskift på nyhetsbyrån UPI och kom hem sent om vinterkvällarna satt ofta en jättestor hare i korsningen Artemisgatan-Rådjurstigen och klippte med öronen. Det var nätt och jämnt att han flyttade sig när jag kom förbi. I den lilla parken utanför fanns ett vackert träd som blåste ner i den stora höststormen 1969.

Övrigt djurliv bestod av en lekfull kattunge som tillhörde en av tanterna i huset. Den hoppade med förtjusning upp på mina ben. Inte så eftertraktat precis när ens benbeklädnad bestod av tunna nylonstrumpor. Jag kan inte säga att jag sörjde när den lille rackaren en dag blev överkörd av en bil. En färgstark Hjorthagsbo var Einar Norrman, tidigare andreordförande i LO. Han brukade gå runt

med hunden Ludde i koppel på gatorna i Hjorthagen, där han bott hela sitt liv. Hur han manövrerades bort från sina höga poster har sonen Leif, min kollega på Dagens Nyheter, gripande skildrat i en artikel 2003, sedan han gått igenom SÄPOs akt om fadern.

Det fanns åtskilliga original och »gubbar« med alkoholproblem som höll hus runt tunnelbanepåbyggnaden på Artemisgatan. Jag brukade slå mig i slang med dem och en av dem beskyddade mig när en annan slängde några ovänliga ord efter mig. – Låt henne vara i fred. Hon är fil. kand, utropade han, för det hade jag tydligen anförtrott honom vid något tillfälle.

Som sagt, jag pratade gärna med gubbarna. Men en gång höll det på att sluta illa. Det var 1 september 1969 – jag minns datum exakt, eftersom jag satt och tittade på ett program med anledning av 30-årsminnet av andra världskrigets utbrott. Alldeles i början gick min systers gamla TV, som jag övertagit, sönder. Då erinrade jag mig att grannen Göran erbjudit mig att komma upp och titta på TV uppe hos honom. Liksom många vuxna söner i Hjorthagen bodde han ännu hemma hos föräldrarna. Jag satte mig i rummet framför apparaten och fortsatte titta på programmet. När grafiken visade att tyska Wehrmacht och sovjetiska Röda Armén praktiskt taget samtidigt brutit in i Polen från var sitt håll, muttrade jag för mig själv – Ja, Hitler och Stalin var lika goda kålsupare.

Nu vaknade Görans far till liv. Han var timmerman och låg och vilade på schäslongen vid väggen. – Stalin var bra, sa han. – Varför det, undrade jag. – Jo, för han elektrifierade hela Ryssland. Jag visste mycket väl att det var en av Sovjetväldets grundpelare men jag var ung och hetsig, så jag replikerade:

– Det är väl ingen konst att elektrifiera ett land, om man nackar några miljoner!

Gubben for upp från ottomanen, kom emot mig och jag trodde han skulle slå till mig. Frun

kom rusande från köket och gick emellan oss på något sätt. Sen diskuterade jag aldrig mer politik med den familjen

Jag flyttade från Hjorthagen 1972 och gifte mig i Helsingborg. Men jag undrar ofta om Hagens gamla karaktär och traditioner finns kvar.

Efter många år kom jag tillbaka till Hjorthagen hösten 2010. Ett Hjorthagen som var sig likt, men ändå förändrat. Borta var A-laget som brukade hänga vid T-banestationen. Och Gula Husen som på min tid upplåtits till mindre bemedlade har blivit bostadsrätter! Tog en promenad bort till Rådjustigens

»Myrdalshus«/»barnrikehus«, som också förvandlats till bostadsrätter! Ett portlås som man bara kunde forcera med kod gjorde att jag inte ens kunde ta mig in i den trappuppgång, som jag den första tiden var ålagd att skura (dvs mitt avsnitt) Men portens glas hade försetts med vackra matta slingor!

Och så fick jag reda på att Lidingöföräldrar nu köper lägenheter i Abessinien som förstabostad åt sina barn, men att dessa lämnar dem när de får andra barnet. Smalhusens våningar är ju fortsatt mycket små.

Hjorthagens karaktär av arbetarklassområde har alltså försvunnit men gamla Hjorthagsbor bor kvar och alla kän-

ner varandra. En dam som jag kom i samtal med vid kyrkan visade sig ha varit klasskamrat med min kusin Brita Cronström, nu längesedan bortgången. Ja, tiderna förändras och vi förändras med dem, som det gamla latinska ordspråket lyder.

Gunnel Arbin, årgång 1938, föddes och växte upp i Stockholm. Fadern var den kände Stockholms prästen Erik Arbin. 1967–72 bodde hon på Rådjustigen 6 före flytten till Helsingborg, där hon i många år arbetade som reporter på Sydsvenska Dagbladet. Anknnytning till Hjorthagen hade hon redan tidigare eftersom hennes faster Elsie Cronström i många år var lärare i Hjorthagens folkskola. I nästa nummer återkommer Gunnel Arbin med en text om Elsie Cronström.

Einar Norrman, i den ljusa rocken, med sonen Leif på axlarna, 1 maj 1948.

Välkommen till en riktig bank – nära dig

När gick du igenom din ekonomi senast?
Ring oss eller kom förbi så kan vi förutsättningslöst diskutera vad som kan förenkla din vardagekonomi.

Vi hjälper såväl privatpersoner som företag och bostadsrättsföreningar.

Värtavägen
Tfn: 08-701 80 20
www.handelsbanken.se/vartavagen

Handelsbanken

Lite bättre och personligare

Vi har utbildningar för

- B-körkort – intensiv och automat
- Handledare
- Risk 1 – alkohol och droger
- Teori samt cd med 520 teorifrågor

Du kommer att köra Mini Cooper Tdi. En miljöbil som går på Biodiesel. Den drar bara 0,38 liter milen.

662 90 40 · Artemisgatan 49 A · www.ropstenstrafikskola.se

ROPSTENS
Trafikskola

Flygbild från Krigsarkivet 1937. Den tredje etappen av Abessinien, Hjorthagshöjden med Ahlsellvägen och Wenströmsvägen, pågår i höger bildkant. Till vänster Vårtabanan med ett sticckspår upp mot Vårtaverket. I bakgrunden ser man industriområdet Storångsringen, med rötter i det tidiga 1920-talet. Framför stenskolan (1925) ligger tennisbanorna, som anlades 1931. I förgrunden det imponerande koloniområdet, där Stamstation Värtan (i dagligt tal ställverket Pampas) skulle byggas 1947.

Här fortsätter romanen om Helge. Vi får följa Helge och några medlemmar i hans familj från 1902 fram till 2008. De tidigare kapitlen hittar du på Värtans hemsida: www.vik.a.se

Detta har hänt: Helge får anställning på Värtaverkets byggarbetsplats 1902. Han blir kvar på Värta-
verket och flyttar till Hjorthagen som inneboende hos sin bror med familj. Under Storstrejken 1909
arbetar Helge på Värtaverket. Brodern Anton strejkar och blir inte återanställd. Antons familj flyttar
från Hjorthagen. Helges hustru Elin är strykerska i Torsvik på Lidingö. Hon och Helge bor i Gula husen
med sina tre barn. Yngst är Vera, som nu hunnit bli nio år.

Helge

KAPITEL 5 ; Kolonilotten (1924)

av Mats Rehn

»**Skynda dig pappa.**« Vera hade bråttom nerför
trappan vid Gula husen. Hon och Helge var på väg
till Ängen och kolonilotten bortom den lilla grus-
planen, där grabbarna brukade spela fotboll. Det
var söndag och redan den 20 juli och det borde
finnas potatis och sallad att hämta i landet och så
rabarber förstås. Vera längtade efter att få kika in
i de kaninburar, som hjorthagsbor hade stående
kring de självtagna odlingslotterna. När de kom
in i dalgången såg de att ett stort gäng grabbar satt
i grässlånten vid grusplanen. Helge undrade först
vilka de kunde vara, men så kände han igen Einar
och Folke Norrman, men även Helge Rosell.

»Ska ni vara med på mötet?«, ropade Folke. Nu
förstod Helge vad det var frågan om. Han hade
sett affischerna på träden i Hjorthagen. Man skulle
försöka få fart på idrottsklubben, som varit nerlagd
ett par år. »Nej, vi ska hälsa på kaninerna och ta
upp potatis«, sa Vera och drog otåligt pappa Helge
i handen.

Medan de försiktigt grävde fram de leriga
potatisarna förklarade Helge vad mötet handlade
om. Själv var han inte så intresserad av idrott, men
han berättade att Veras morfar brukade hjälpa
idrottsgrabbarna på sitt sätt. Han var ju uppvuxen
på landet och kunde sköta en häst och plog. Det
hände att han lånade en häst på Stora Skuggans
gård och plogade Laduvikens is, så att vartagrab-
barna kunde spela bandy.

När de fyllt hinken med potatis och plockat lite
sallad, övergick Vera till att hälsa på kaninerna. Ett
fyrfaldigt hurra hördes från grässlånten, samtidigt
som kyrkans klockor började ringa. Förmodligen
var det ett barndop.

»Kan inte vi också skaffa oss ett par kaniner?
Du kan väl bygga en bur pappa?« Helge var lite
osäker om Vera egentligen riktigt förstod varför
folk brydde sig om att hålla kaniner och svarade
något obestämt. Plötsligt släppte gasverket ut ett
gult, svavelosande rökmoln och Helge föreslog
att de skulle återvända hem. Frukostmiddagen
väntade, veckans höjdpunkt bland måltider. Det
gällde att hinna koka potatisen innan Elins föräld-
rar infann sig. Varannan söndag åt man hos dem,
varannan hos Helge och Elin. Någon gång deltog
även Anton och Karin. Helge kände ett stänk av
sorg över att hans egna föräldrar inte längre var i
livet.

Vera stod på knä och matade kaninerna med
gräs. »Nu måste vi verkligen gå hem, Vera«. Det
var allt något visst med en flicka till sist, efter två
pojkar. »Ja se Helge han är så dan med jäntan«,
brukade folk säga med en viss ringaktning i rösten.
När de passerade grabbarna i slånten, ropade Einar
Norrman: »Nu har vi blåst liv i klubben igen. Vi
kanske till och med kan få stan att bygga en riktig
fotbollsplan, därborta mot gasverket«. Helge
nickade, men kände sig inte glad över tanken att
förlora sin kolonilott och sitt lilla skjul, men trös-
tade sig med att stan knappast skulle lyda värta-
grabbarna.

Han kände sig lite olustig, mest med tanke på
morgondagen. Han hade blivit utsedd till förman
över elektricitetsverkets förråd, nu när Gustavsson
slutat. Elin var glad över löneförhöjningen förstås,
men skulle gubbarna gå med på att han nu var
deras bas? Skulle de ge igen för att han inte
strejkat 1909?

Gula husen var inflyttningsklara 1910.

När han och Vera äntligen klarat av trätrappan upp mot Nimrods-gatan, såg de en liten folksamling borta vid Tegeltraven. Döpgäster förstås. Det fanns många barn i Hjorthagen. Tur att den nya stenskolan snart var klar, så att ungarna skulle slippa gå i skift. Helge kände sig glad över att Vera sluppit skolans eftermiddagspass. Det var ju inte bra för ungarna att börja skolan klockan två på eftermiddagen. Ett bad skulle det visst också bli i den nya skolan.

När Helge och Vera öppnade porten körde en grå ambulans fram till folksamlingen vid Tegeltraven. Det var nog inget döpsällskap i alla fall. Vera ville stanna och titta, men Helge drog in henne i farstun.

Personerna i *Helge* är påhittade, men detaljer har ofta sin motsvarighet i verkligheten.

Följande huvudpersoner figurerar:

Anton (1875–1934) – äldre bror till Helge – anställd på Värtagasverket

Karin (1876–1941) – Antons hustru – sömmerska

Helge (1884–1961) – anställd på Värtaverket

Elin (1886–1970) – Helges hustru – strykerska senare sömmerska

Vera (1915–92) – Helges och Elin's yngsta barn

Jerry (f. 1938) – sonson till Helge och Elin

Jenny (f. 1972) – dotter till Jerry. Jenny ärver Veras lägenhet i Hjorthagen

Som en svartvit/sepiabrun samlarbild

av REIDAR WIGE

Det hade börjat gå ett rykte
ute på backen.
att Värtan spelade så bra,
var fantastiska, vinst efter vinst.
Det ryktades om
bland annat Rulle Lindståhl.

Vilket 1950-talsår var detta?
Vilka lag var motståndare
och vilken var divisionen?

Det var när många av grabbarna i Hjorthagen
bar på tjocka samlarbildsbuntar
Alfa allsvenska fotbollsspelarbilder.
Ännu finns det väl som ett folk
som minns dessa 25-öres grafiskt klatschiga,
färggranna askar med liten svartvit/sepiabrun
samlarbild och gulfärgade tabletter,
– För mig var det en höjdpunkt efter OS
i Helsingfors 1952
då bildinnehållet kom att bestå
av OS-medaljörer med tyngdpunkt på
friidrottare.

Ett starkt solsken, söndag.
På puckeln, de grå läktaravsatserna
längs långsidan åt söder
välkända ortsanleten. Match.

Och jag, vi
väntar – med blickarna passerande
kolstybbsbanan
och längdhoppsgropen – på hisnandet,
på öppningarna, chanserna som skulle ges
av de omtalade anfallsspelarna,
på att den som det ryktats speciellt om
skulle visa upp sig: Rulle Lindståhl.

Där är blåvita tättingar och några högväxta
namnkunniga med blonda kalufser,
i en bakre position stabil Lasse Broström,
längst bak mellan stolparna...? Bert Rudin?
Eller någon som hette Cronqvist... Kjell?

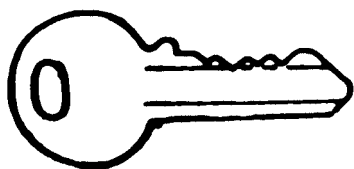
Ja, väntan, förväntan var: dribblingarna,
passningarna, kombinationerna av det årets
spelare i Värtan. Mest karaktäristiskt,
i enlighet med ryktet, var Rulle Lindståhls
fyndighet, kvickhet.

Dröj, se: Hur det ser ut och låter när de
elva spelarna
– tio blåvita och en i sin egen kepskrönta
utstyrsel –
rinner nedför de branta trapporna från
omklädningsrummen,
hur de går genom en öppning i idrottsplatsens
räcke och
korsar löparbanorna för att
börja matchen eller sätta igång andra halvlek!
– Eller: hur de medtagna, rufsiga, skavda
korsar löparbanorna på väg att ta sig tillbaka
uppför trapporna, efter en match
som kan ha slutat 3–0? 3–1? 4–1? 5–2?

Värtans A-lag 1944 med Rulle Lindståhl.

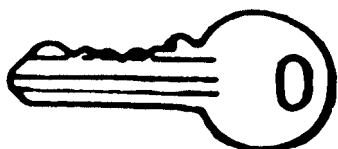
Bakre från vänster: Erland Andersson (lagledare), Lennart »Lill-Farsan« Gustafsson, Åke »Benas« Gustafsson, Knut Hedman, Bernt »Svarten« Johansson (senare Ivegren), Rolf Parmér, Rolf »Rulle« Lindståhl. **Framre från vänster:** Bengt »Kungen« Synnerholm, Åke »Skotten« Holmberg, Bert Rudin, Gustaf Norrman, Rune Monthan.

När det går i baklås

LÅSFIRMAN
H. JIDBERGS

Sibyllegatan 18
661 18 76

coop nära

ÖPPET

mån-fre 8-21

lör 9-21

sön 10-21

Välkommen!

önskar Karin Jansson med personal

Artemisgatan 17 • 664 43 91

LEX INKASSO erbjuder en kedja av personliga Credit Management-tjänster. ¶ Vi fungerar som ditt kunniga bollplank inom kredit-riskhantering. ¶ Vi vårdar dina kundrelationer men satsar på snabbhet och effektivitet när det gäller dina fordringar. ¶

LEX INKASSO

BOX 1714, 183 17 TÄBY
TELEFON 08-544 432 40 TELEFAX 08-544 432 45
E-POST info@lexinkasso.se

**ALLMÄNNA FLYTT
& EXPRESS AB**

Artemisgatan 47 ☎ 08-6642809

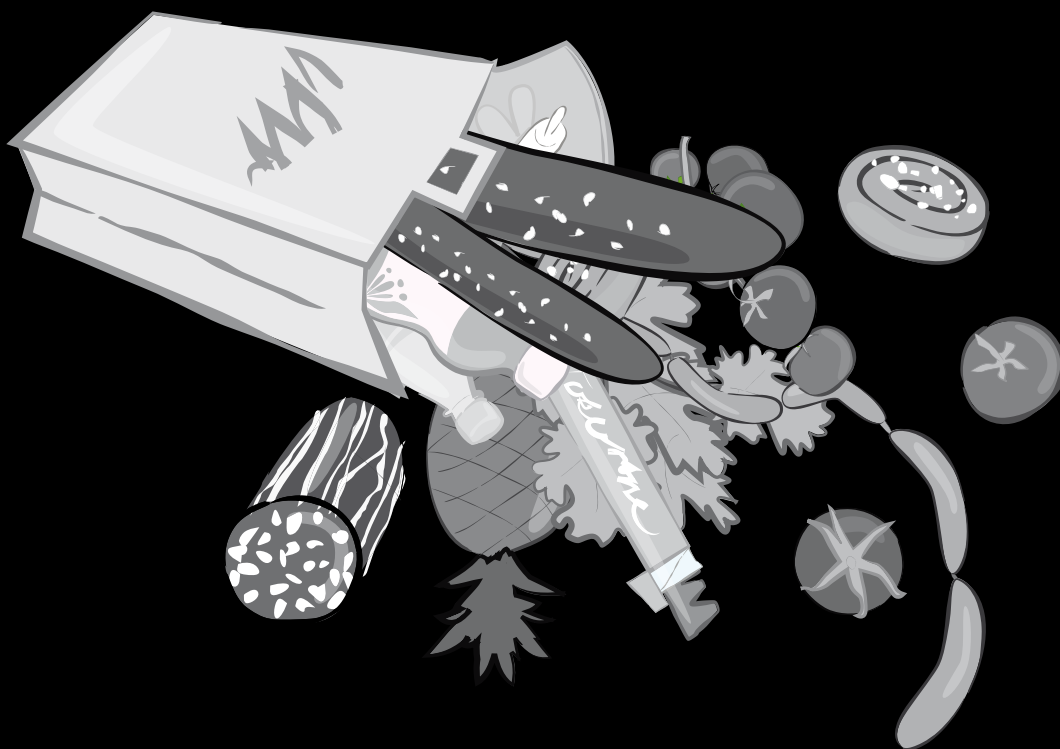
Packning

Flyttning

Städning

Artemisgatan 47 ☎ 08-6642809

**ALLMÄNNA FLYTT
& EXPRESS AB**

*Våra kunder gör
en bättre affär!*

Värdekupong

Gäller vid ett köptillfälle tom
2011-01-31 på ICA Kvantum Värtan.
Vi reserverar oss för ev tryckfel.

10%

Gäller ej tobak, spel och lotter.

ICA
KVANTUM

Värtan
Öppet alla dagar 8-22
ICA.se/kvantumvartan

Om Hjorthags-bio

På 1940- och 50-talet var söndagen den stora matiné-filmsdagen – lördag var skoldag till omkring kl 12–13.

Bland alla filmannonser i tidningen fanns även Hjorthags-bio, av oss Hjorthagsbor kallad »Jonas«. »Vad spelar du på Jonas?« Och det var på Hjorthags-bio man – dvs jag som grabb – för det mesta såg söndagens obligatoriska matinéfilm. Men som alternativ, rätt ofta nyttjat, fanns Gärdes-bio på Erik Dahlbergsgatan, Paraden på Valhallavägen, Esplanad på Karlavägen och dubbelbiograferna på Odengatan, Rex och Orion (vägg i vägg).

Hjorthags-bio var inrymt i Folkets Hus på Artemisgatan, i möteslokalen, dit man kom på en brant utanpå-trappa längs gaveln. Här bänkade man sig på de enkla, spartanska stolarna, som radvis hölls samman av ribbor. Biljettvisling, sorl...

Det man såg här var de hollywoodska äventyrsfilmerna – Vilda västern-filmerna i färg, india-

nerna i sina stora landskap, Robin Hood, Tarzan, Ivanhoe, Snövit, Blixt Gordon...

Allt blev underlag för de lekar vi lekte, i det bergsområde som var vårt (Hjorthagshöjden). – En film med ett speciellt avtryck var »Höken och pilen« med Burt Lancaster, men också Errol Flynn's Robin Hood.

Inte att förglömma var föreställningarnas förspel: Kalle Anka... hela Walt Disney-galleriet av tecknade figurer – och journalfilmerna (politik, sport), där några bilder en gång

fick mig att fundera. Det var bilder från Asien, jag tror att det var Korea, Koreakriget, där ett barn åt maskar ur en plåtburk! Livnärde sig så.

Vi som bodde på Höjden hade vår väg till matinéfilmen genom vår egen bergspassage: trappan upp vid Ahlsellvägen 12, förbi gavelns piskställningsplåtå, så brant nedför i den skreva i berget, geologiskt tillverkad, som hade hack och sprickor som gjorda för våra steg, sedan ytterligare ned förbi idrottsplatsens biljettkur, de flacka trapporna upp från dalbotten, in mellan »Tegeltravarna«...

Och så tillbaka hem igen, uppför i den bergsskreva, vars steghack och sprickor och handisättningar än i dag sitter i kroppen.

I 13-14årsåldern blev Hjorthags-bio den biograf där jag såg mina första barnförbudna filmer. Ett sus av under och något fantastiskt när man fick sin biljett genom luckan vid kvällsföreställningen! Den dag i veckan jag skulle gå på »Jonas« på kvällen förflöt lektionerna (magister Gunnerbeck) i Hjorthagens Folkskola under stor spänning, förväntan!

Av de filmer jag såg då har jag mycket vaga minnen... men en film var »Mogambo« med Ava Gardner, Clarke Gable och Grace Kelly, annars torde det ha varit gangsterfilmer och krigsfilmer.

Ännu var bergspassagen en naturlig väg!

REIDAR WIGE

Hjorthags-bio låg i Folkets hus, på gården bakom dagens Medborgarhus.

HJORTHAGENS MÄKLARE SEDAN 1991

Jag kan Hjorthagen utan och innan efter att ha sålt 360 lägenheter här. Försäljningen sköter jag personligen, från början till slut. Flyttstädning och deklarationshjälp ingår i priset. Alla dagar kl 8–22 når du mig på 664 07 50.

Reg. Fastighetsmäklare Johnny Harrelind
Wenströmsvägen 6 i Abbis.
johnny.harrelind@fmf.se · www.harrelinds.se

T-JARLEN

Thai & Sushi

Ropsten

Thai Food & Sushi

Take away

08-664 64 40

Vi finns på bussterminalen vid Ropsten

Jompa minns skridsko- banan på Hjort- hagens IP och lite annat

En kulen oktoberdag sitter vi på nytt i Jompas »idrottsmuseum« på Hornsbruksgatan. Här finns förresten inte bara idrottshistoria. Som hängiven autografsamlare från 12 års ålder kom Jompa även att intressera sig för kändisar och skådisar. Autografblocken är ofta försedda med Jompas karikatyrer. DN:s Ritola var kanske sträet vas-sare, men inte så mycket.

Vid ett tillfälle stod Jompa och hängde utanför Folkans scenin-gång. Jussi Björling med sällskap passerade och Jompa fick upp blocket, men blev nobbad. Jompa såg hur den världsberömde opera-sångarens sällskap gick in i en port och tog hissen upp till 6:e våningen. Jompa rusade efter hissen efter och stod på 6:e våningen när hissdörren öppnades. »Är du här också?«, muttrade Jussi och skrev den eftertraktade autografen.

Av någon anledning kommer vi in på den gamle djurgårdslirararen Bernt »Sump-Hugo« Andersson. Jompa berättar att det finns två teo-rier om smeknamnet; att Bernt missade/sumpade många målchanser, men även att Bernt hade sitt ursprung i Sundbyberg/Sumpan. Jompa hävdar att den senare förklaringen är den riktiga, men berät-tar även hur han lurade/bläste Dagens Nyheter i ämnet.

Så här var det. Djurgården skulle på 50-talet i väg på en turné till Fjärran Östern. Lagledaren Henry Nords fru Vera hade köpt en liten filmka-mera och ville att maken skulle komma hem med några trevliga filmsnuttar från turnén. Jompa, Tumba och Sump-Hugo förstod att de måste hjälpa till. Någonstans i Fjärran Östern hamnade djurgårdarna på en lång brygga vid ett vackert landskap. Jompa anförtroddes kameran. »Backa lite, Bernt, så att jag får med bergen i bakgrunden. Backa lite mer. Ännu lite mer«, tills Bernt ramlade

baklänges från bryggkanten ner i en liten fiskebåts sump med levande fisk.

Så fick Bernt namnet Sump-Hugo, skrev Jompa till DN och undertecknade med Gösta »Knivsta« Sandberg med följande PS: »Jompa Er-iksson och Sigge Parling kan intyga att historien är sann. Ring gärna Jompa«. DN pu-blicerade lögnhistorien utan att ringa och kontrollera. Hur blev förresten filmen?

Eftersom Jompa och Tumba emellanåt fick dispo-nera över kameran, blev det även några absolut oanständiga nakenbilder på djurgårdslirare. Jompa och hans Solveig blev förstas inbjudna då filmen skulle premiärvisas hemma hos Henry och Vera Nord på Gärdet men Vera blev inte särskilt belåten med delar av filmen.

Egentligen skulle vi prata om det här num-rets omslagsbild, skridskobanan från 1937. Jompa flyttade till Hjorthagen först 1939, 10 år gammal, men känner ändå igen sig. Han minns kvällarnas rymmare och fasttagare. En frivillig svamp (kille eller tjej) stod i mitten, medan hela gänget skulle åka över planen från ena sidan till den andra. Fångades en person, blev det två i mitten osv. Helst ville grabbarna förstas få grepp om en tjej. Det var väl egentligen poängen med det hela, precis som när det gällde den spolade rutschkana som under några år byggdes på idrottsplatsens parkering. Det bästa var att åka tillsammans med eller strax efter någon skarp tjej.

På bilden ser man killar med bandyklubbor, men Jompa minns även hur man brukade spola upp kulstötningsplanen (mellan gräsplanen och sandplanen). Ett par hockeymål ställdes ut och här spelades intensiva matcher. Särskilt spännande var det på kvällarna, eftersom strömmen plötsligt bröts till de klena strålkastarna. Vid ett tillfälle av-lossades ett skott mot målvakten »Blomman« Lind, när ljuset försvann. Blomman fick pucken mitt i pannan och måste hjälpas in i omklädningsrum-met. Blomman bodde förresten i Dianavägen 39 där Värtans IK hade sin lokal i källarplanet. I 39-an fanns sex hushåll med sammanlagt 35 barn!

John »Jompa« Eriksson, född 1929, fostrad i Värtans IK, bronsmedaljör i Östsvenskan för VIK 1949–50 innan det blev Djurgårdens IF; två gånger svensk mästare i fotboll för DIF; tio landskamper; specialiteter för centern »Jompa« var huvudspelet och kämpaglöden.

MATS REHN

Vändpunkt för A-laget?

Äntligen blev det stopp på raset. Värtans A-lag har på kortast möjliga tid sjunkit från div 2 till div 5 och därför var det livsviktigt att det åtminstone blev nytt kontrakt med div 5 Mellersta. Det såg tungt ut i seriestarten med en tunn trupp, bara 4 poäng på de inledande 5 matcherna och ingen självklar målvakt. Ledartrion Omar Berger/Stefan Eriksson/Roger Melin alternerade mellan stolparna. Men så började det vända. Laget blev mer samspelt och några förstärkningar anmälde sig för tjänstgöring. Efter vårsäsongen hade 17 poäng skrapats ihop och det såg ganska ljust ut.

Höstsäsongen inleddes lyckosamt med 5 - 0 både mot Hanviken och mot Kälvesta. Den senare matchen spelades för övrigt på Stadion. Kontraktet säkrades tämligen omgående och man fick till

och med till en riktig urladdning i sista matchen, hemma mot Hässelby. Hässelby ledde serien och hoppades genom vinst säkra seriesegern och uppflyttning. Vid oavgjort skulle Hässelby gå upp i div 4 som bästa serietvåa. Värtan gjorde en kanonmatch och vann med 4-3 och hjälpte IFK Lidingö till serieseger. I höstens elva matcher gjorde Värtan hela 42 mål!

Förhoppningsvis har Värtan nu en tillräckligt stabil trupp för att kunna sikta mot div IV nästa säsong. Ledargruppen Tuomo Viitanen, Stefan Eriksson, Omar Berger och Roger Melin ska ha all heder av en riktigt bra säsong. Man kämpade envist vidare trots att det såg riktigt mörkt ut ett par veckor före seriestarten.

Värtans lag inför den avslutande hemmamatchen mot Hässelby SK.

Bakre från vänster: Roger Melin, Philip Nedergaard, Fredrik Perlskog, Alex Miler, Gustav Snöbohm, Magnus Wård, Jesper Costmar, Mathias Lundh, Fredrik Svedberg, Oskar Andersson, Stefan Eriksson, Tuomo Viitanen.

Framre från vänster: Jonas Millinger, Rickard Pettersson, Joakim Ludvigsson, Emil Andersson, Joel Brännström, Tobias Bergenwall, Benjamin Nyborg Johnsson, Hugo Berggren.

Tack till våra
sponsorer:

Målgörare:

Fredrik Svedberg, Hugo Berggren 11

Emil Andersson, Mathias Lundh 7

Kim Lindholm, Oskar Andersson, Robin Olofsson,
Magnus Wård 3

Oskar Pilgrim 2

Calle Thor, Stefan Eriksson, Alex Miler, Gustav
Snöbohm, Thorsten Menzel, Jonas Millinger, Philip
Nedergaard, Tobias Bergenwall, Jesper Costmar,
Joel Brännström 1.

IFK Lidingö	22	16	3	3	61 – 24	51
Hässelby SK FF	22	15	3	4	64 – 22	48
Hanvikens SK	22	14	2	6	69 – 36	44
Ingarö IF	22	12	4	6	52 – 34	40
Värtans IK	22	11	3	8	60 – 41	36
FC Andrea Doria	22	10	3	9	49 – 39	33
Bollmora BoIS	22	6	10	6	44 – 36	28
Nåjdens FK	22	7	5	10	48 – 51	26
Handelskamr. IS	22	7	4	11	50 – 55	25
Kälvesta IOF FK	22	7	1	14	48 – 58	22
IF Elpe	22	4	6	12	44 – 54	18
X-Cons	22	0	2	20	18 – 157	2

Värtastödet 2011

Värtans IK bör ha en ljusnande framtid. Snart kommer Hjorthagens IP att försva med tre konstgräsplaner och snart flyttar omkring 20.000 människor in i Norra Djurgårdsstaden. En förutsättning för klubbens framtid är dock en ordnad ekonomi. Här spelar Värtastödet en viktig roll.

Värtastödet har en lång tradition. Idéen är enkel. Du som vill stödja Värtans IKs verksamhet sätter in ett valfritt belopp på klubbens plusgirokonto 25 93 93-7. Varje bidragsgivare tackas i nästa nummer av Värta-bladet. Många känner att införandet av namnet fungerar som en hälsning till grannar, vänner och bekanta. Många återfår på så sätt kontakt med varandra.

Gör inbetalningen senast sista februari 2011. Skriv ditt namn tydligt på talongen, så att vi kan tacka dig på avsett vis.

Mats Rehn, *ordf*, Britta Hidesten, *kassör*,
Jan Olson, *sekreterare*, Inge Lindström,
ledamot.

Matchanalys. Joakim Ludvigsson, Tobias Bergenwall och Oskar Andersson lyssnar på lagledningens analys av Hässelby-matchen.

Bowling

Värtans bowlare förlorade i våras den dubbla kvalmatchen om en plats i division 2. X-Men från Tyresö blev en alltför svår motståndare på neutrala banor, Enskedehallen. Värtan ledde i båda matcherna, men förlorade till sist.

I september började ett nytt spelår och förhoppningen är att laget ska kunna slå sig fram till en ny kvalchans för att kunna återta platsen i div 2. I skrivande stund har sex matcher spelats och fyra ha vunnits. Högsta individuella slagningar så här långt:

Mikael Witting 853, Emil Andersson 852 och 830, Folke Jansson 798.

Nya bowlare är alltid välkomna. Träning tisdag kl 20.00–21.10 på Lidingöhallen. Kontakta Mats Rehn, mats.erik.rehn@gmail.com

Tack för Värtagiven!

Stort tack till alla som deltog i Värtagiven 2010 och skänkte 10 kr per mål som A-laget gjorde i seriematcherna:

Rolf Rudin	Leif Wahlström	Thomas Nilsson
Lars Hoff	Kurt Werner	Peter Arghé
Åke Stenberg	Britta Hidesten	Jan-Eric Carlsson
Prudence Woodford-Berger	Inge Lindström	Leif Andersson
Leif Hultqvist	Bengt Sundholm	Jan Johansson
Folke Jansson	Bo Sundholm	Lars Lundh
Torsten Backhammar	Bengt Berg	Lennart Lindholm
Bengt Dahlin	Jan Olson	Anders Jansson
Mats Rehn	Lars G Johansson	Roger Lövgren
Börje Forsberg	Tord Hettman	Conny Langetz
	Agne Bergström	Bengt och Monica Pettersson
	Bengt Sparrelid	

Värtans IK:s ungdomssektion guldåret 2010

Ungdomssektionens dag på Hjorthagens IP
12 september 2010. Dagen samlade över hundra deltagare, som bl a spelade turneringar i blandade lag. Tjejer från F96 och A-lagsspelare tränade knattarna och så bjöd ICA Kvantum Värtan på mellis.

Framgångarna för F96, vilka utförligt beskrivs i Bladet, får naturligtvis inte göra att den övriga verksamheten glöms bort. Mycket glädjande var Ungdomssektionens egen dag på Hjorthagens IP (se sid 20) då det fullkomligt kryllade av blåklädda grabbar och tjejer på de två stora gräsplanerna. Här kände man bredden och glädjen i Värtans Ungdomssektion. Över hundra deltog och spelade turneringar i blandade lag. A-lagsspelare och tjejer från F96 tränade knattarna och ICA Kvantum Värtan bjöd på mellis. Populärt!

Ungdomssektionen har under året knutit två sponsorer till sig: ICA Kvantum Värtan och Handelsbanken på Värtavägen.

Sammanställning av Värtans Ungdomslag med ledare. Detaljer om varje lag kan man hitta på www.laget.se (sök sedan Värtans IK)

P00 Leif Emås, Sofia Sundström

P03 Louise Svenningsson, Pär Gunnarsson, Johanna Ankarcrona, Mimmi Romanus

P99 (två lag) Olle Hjertberg, Göran Boström

P98 Johan Weigelt, Sigita Brazinskas, Tuomo Viitanen

P97 tvingades tyvärr bryta under säsongen på grund av spelarbrist

P96 Stefan Silfvergren

F03 Robert Wallner, Katrin Berg, Magnus Persson, Mats Hydén, Heidi Pikkarainen

F02 Lars Thor

F01 (två lag) Marie Ågren, Monir Baszgra, Ulf Jansson, Francois Bries, Anette Modin

F96 (två lag) Henrik Berggren, Hugo Berggren, Annika Nyström, Micke Lagerljung, Folke Jansson

F97 Roberto Sala, Jan-Henrik Troedsson, Jens Gutke, Lars Pettersson

Utrymmet medger inte att alla lagen beskrivs, men längre ned följer ett litet axplock:

Avslutningsvis vill jag tacka alla ledare, som gjort ett kanonjobb under säsongen. Det känns att vi är på rätt väg.

FOLKE JANSSON
ordförande i Ungdomssektionen

Värtans ungdomssektion 12 september 2010 i samband med Värtadagen på Hjorthagens IP.

P99 Årets trupp har bestått av 12 spelare och tränarna Göran Boström och Ylva Schöldsten samt lagledaren Olle Hjertberg.

Två lag anmäldes till Sanktan, ett i medel- och ett i lätt-serien. Under vårsäsongen hade vi ganska svårt att hävda oss. Tyvärr märktes det att vi hade försummat vinterträningen och att vi var ringrostiga i jämförelse med våra motståndare. Vissa matchdagar hade vi också svårt att få ihop ett slagkraftigt lag.

Under våren anmälde vi ett lag till Bullerby Cup i Småland. Cupen spelades i månadsskiftet juli-augugusti och vi fick med oss nio egna spelare samt två inlånade spelare från P97-laget. Vi ställde upp i klassen Pojkar 12 (ca 60 anmälda lag) vilket innebar att vi mötte ett år äldre killar. Vi klarade oss trots detta riktigt bra. En oavgjord, en knapp förlust och en klarare förlust i grupppelet. I D-slutspelet tog vi två segrar och spelade final där vi tyvärr förlorade.

Laget utvecklades mycket under dessa Cupdagar. Spelet blev mycket bättre och lagandan växte. Under höstsäsongen har detta märkts med en mycket bättre uppslutning på träningarna. I Sanktans lätt-serie blev det endast någon förlust under hösten. I medel-serien hängde vi med betydligt bättre än under våren.

Sammantaget så har laget utvecklats mycket bra under säsongen, passningsspelet och spelförståelsen har förbättrats. Lagandan är fantastiskt bra och det är ett härligt gäng med positiva och motiverade killar. Vi behöver dock rekrytera flera killar till laget framförallt inför övergången till 11-manna. Men vi kör ett år till i 7-manna med högre ställda mål i både medel- och lätt-serien i nästa års Sanktan.

OLLE HJERTBERG

Delar av P 99-laget efter sista matchen i Bullerby Cup, sommaren 2010.

Guld för F96 i Gothia Cup

I två års tid har vi

sagt: »aldrig igen« om att åka Gothia-tåget ner till Göteborg och Gothia Cup. Vi valde därför att åka x2000, vilket betyder en mycket snabbare och behagligare resa ner till västkusten. Detta rekommenderas till lag som ska åka till Gothia Cup. Eftersom vi kom ner en dag tidigare än de flesta övriga lag fick vi Gothia-personalens fulla service och hjälp att hitta vår transport till vårt »hem« en vecka framåt, Hvitfeldtska gymnasiet, som ligger precis vid Avenyn.

Under dag ett var det träning på Heden, intervjuer med GP och Liseberg som stod på schemat, innan förhållningsregler och taktikgenomgång hölls kvällen före den stora premiären. I första matchen mötte vi FH2 från Island. Efter en nervös inledning, tog vi över tillställningen och vann med klara 4-0. I gruppspels andra match mötte vi Värmlands bästa lag QBIK, som tog ledningen redan efter en minut. Efter några taktiska förändringar lyckades vi ta över matchen genom att hålla ett högt bolltempo och genom att hitta våra mittfältare rättvända framför motståndarnas backlinje. Detta resulterade i tre mål från Klara Berggren, Clara Richter och Olga Langenskiöld.

På kvällen var det dags för veckans stora evenemang, invigningen! Vi fick sitta bredvid, eller rättare sagt dansa bredvid några afrikanska lag som gjorde kvällen till en riktig fest. Aldrig har falsksång låtit så bra från våra tjejer när topp 10-listan av discohits spelades upp. När vinnarlåten »Waving the flag« spelades måste decibelmätarna nått högsta volym och hela Göteborg dansade.

I sista gruppsspelsmatchen mötte vi Kvarnby. Efter en trevande inledning gjorde Klara Berggren 1-0 i andra halvleks första anfall. Johanna Aspenberg i mål gjorde kanske årets räddning endast sekunder senare. Som om inte det var nog assisterade hon tvåmålskytten Olga Langenskiöld med en fantastisk utspark i samma sekvens. Gruppvinnare!

Segrare i Gothia Cup.

I sextondelsfinalen

ställdes vi mot en av Finlands bästa ungdomsakademier, Honka. 0-0 i paus och mycket kamp blev 3-0 och skönspelet vid matchens slut och avancemang. När vi kollade på lottningen inför framtida matcher i slutspelet såg vi att åttondel, kvart och semi

spelas samma dag. Galet spelschema kan tyckas. I åttondelen stötte vi på Stockholmsbekantningen Djursholm. Här gjorde vi en av årets bästa matcher båda spelmässigt och taktiskt. Slutresultatet blev till slut 4-0 där Fiona McDonald avslutade målskyttet med ett hårt vristskott rakt upp i första krysset. Mellan matcherna bjuds det på salta pinnar, nötter, vila m.m. allt för att bibehålla energin inför kvartsfinalen mot en av förhandsfavoriterna, FC Marin från San Francisco.

I matchen mot Marin prövades tjejernas karaktär: missad straff och 0-2 i baken efter bara tio minuter. Många lag skulle nog vika ner sig i en sådan situation, men inte Värtans brudar. 1-2 kom lite turligt precis innan paus efter ett självmål. Andra halvlek var bara några minuter gammal när Olga Langenskiöld gjorde 2-2, vilket också blev slutresultatet. Straffar kom att avgöra detta drama... Il capitano Hanna Jedvall satte sin straff distinkt i fjärde straffrundan och Nora Otterhäll räddade Marins straff. Olivia Muhrbeck hade nu chans att avgöra från 11 meter och gjode det! Glädjetårarna ville aldrig ta slut. Vi var i semifinal precis som förra året!

I semifinalen väntade Lunds BK som slagit fjolårsmästarinnorna Norrköping på sin väg fram till semifinalen. Tack vare en stor och bred trupp, hade vi mer krafter i benen än Lund. Vi vann till slut med 5-0 där Hanna »Limpan« Lindström stänkte dit sista baljan. Final nästa!

Gamla Ullevi var spelplanen där det skulle avgöra var guldmedaljen skulle hamna, Hjorthagen och Värtan eller Kanalplan och Hammarby. Matchen

Så här börjar det och ibland går det hela vägen som för F96. Värtans flickor (födelseår 2003), som tränat i Tessinparken hela säsongen och som spelade sina livs första fotbollsmatcher på Hjorthagens IP i Stockholmsmästerskapen under hösten. Två mål gjorde laget och fler blir det i vår.

P98 på Östermalms IP. »Utmärkt säsong. Spelare från sju länder«, sammanfattar ledaren Sigitas Brazinskas.

Bilder till
Bladet ska plåtas
och levereras
med kamerans
högsta upp-
lösning.

direktsändes i Viasat Sport, men Värtans tjejer visade inga tecken på nervositet. Backlinjen, som kanske inte alltid hamnar i rampljuset, gjorde en fantastisk finalmatch: Vendela Lagerljung, Paulina Mangell, Olivia Muhrbeck och Sofie Richter. De lyckades neutralisera Hammarbys anfallsspel totalt. I en kontring gjorde Olga matchens enda mål och ett glädjerus utan dess like startade när domaren blåste av matchen. Avslutningsvis fick vi

som vinnare av Gothia Cup 2010 åka vinnarbuss genom Göteborgs gator och ta emot folkets jubel.

HUGO BERGGREN

Red:s tillägg. Hugo Berggren är assisterande tränare i Värtans F96 och spelar från år 2010 själv i Värtans A-lag. F96 vann under året en lång rad titlar med en höjdpunkt då AIK slogs med 4-0 i St Erikscupens final – samarbild på nästa sida.

Från prisutdelningen efter finalvinsten i Sanktan.

Värtans F14 2010

Laget är utan tvekan det mest framgångsrika i Värtans IK:s ungdoms fotbolls historia. Seger i Gothia Cup (1–0 mot Hammarby i finalen) och i St Erikscupen (4–0 mot AIK i finalen). Bilden tagen efter finalvinsten mot AIK 23 oktober 2010.

Bakre från vänster: Annika Nyström, Henrik Berggren, Olga Langenskiöld, Nora Otterhäll, Fiona McDonald, Clara Richter, Olivia Muhrbeck, Johanna Aspenberg, Sofie Richter, Astrid Aneman, Adèle Brick, Folke Jansson. **Framre från vänster:** Anna Lundin Almkvist, Julia Gustavsson Frick, Klara Berggren, Hanna Jedvall, Tess Pergament, Emelie Hargeström, Wilma Yourstone, Pauline Mangell, Vendela Lagerljung. **Saknas på bilden:** Alice Wibaeus, Ebba Halvarsson, Erica Kanold, Evelina Wrigstedt, Hanna Lindström, Julia Huth, samt biträdande tränaren Hugo Bergren (se A-lagsbilden).